Hrvati se često nisu mogli prepoznati u njemačkome Ogledalu (2)

Borić nije u pravu, ljevičarski *Der Spiegel* u više je navrata jedini pisao relativno točno o političkim progonima u Hrvatskoj

U *Hrvatskome tjedniku* od 12. siječnja 2017. godine objavljen je na str. 33.-37 tekst kolumnista Gojka Borića povodom 70 godina izlaženja njemačkoga tjednika 'Der Spiegel' pod naslovom 'Hrvati se često nisu mogli prepoznati u njemačkome Ogledalu' u kojemu moj razgovor za taj ugledni međunarodni tjednik iz 1992. godine ocjenjuje kao hrvatsku političku glupost u odlučujućim povijesnim danima.

U skladu s odredbama Zakona o medijima u svojstvu prozvanoga i oklevetanoga šaljem ovaj ispravak radi objave u prvome sljedećem broju *Hrvatskoga tjednika*.

Za razliku od Gojka Borića koji je jednostrano nabrojao sve i svašta kako bi dokazao svoju negativnu sliku o Der Spiegelu, što djelomično i jest točno, ja ću navesti da je ljevičarski i u svijetu utjecajan Der Spiegel u više navrata jedini pisao relativno točno o političkim progonima u Hrvatskoj nakon sloma hrvatskoga proljeća 1971. godine, da je već pred kraj 1977. godine dao prikaz progona hrvatske političke opozicije i zastrašujući tretman političkih zatvorenika u hrvatskim zatvorima.

Nadalje, bez obzira na svojevrsnu političku zaslijepljenost njegova osnivača i glavnoga urednika pokojnoga Rudolfa Augsteina, Der Spiegel je jedini od glavnih svjetskih tjednika zatražio nakon Titove smrti intervju s Markom Veselicom u kolovozu 1980. godine, koji sam u suradnji s novinarom Hansom Peterom Rulmannom osobno organizirao, realizirao i uspješno dostavio, unatoč danonoćnim pokušajima Službe državne sigurnosti da to spriječi, redakciji Der Spiegela u Hamburg, koja ga zbog preopširnosti nije objavila, ali ga je prepustila Rullmannu da objavi kao brošuru pod naslovom *Hrvatsko pitanje - smrtonosna bolest Jugoslavije*.

U više navrata nisam se ustručavao pomagati novinarima Der Spiegela kao što su urednici za Istočnu Europu u vrijeme Jugoslavije Claus Reinhardt, Roland Hofwillerr, dopisnica Renate Flottau, John Goetz i drugi, dok im se neki budući vodeći HDZ-ovci nisu usudili otvoriti niti vrata svoga stana. Tako je izašao relevantan članak o suđenjima Tuđmanu, Veselici, Gotovcu i meni 1981. pod naslovom 'Idealan pastir', čime su na velika vrata predstavljeni montirani politički procesi u Zagrebu, dok su iz Europske zajednice i SAD-a o tomu 'mudro' šutjeli održavajući *status quo* u Jugoslaviji. Der Spiegel je jedini od časopisa s planetarnim utjecajem objavio tekst pod naslovom 'Tito je trebao biti u Nürnbergu suđen za ratni zločin' za Titova života, a nakon njegove smrti intervju s libijskim predsjednikom Gadafijem, koji je izjavio da nitko nema pravo njemu predbacivati atentate na svoje političke protivnike u inozemstvu jer Tito je to činio neprekidno, pa mu nitko za to nije prigovarao.

To što Borić ocjenjuje moj razgovor pod naslovom 'Ubojstva kao u Sarajevu' za Der Spiegel iz rujna 1992. godine 'hrvatskom političkom glupošću u odlučujućim povijesnim danima', njegovo je pravno na slobodu mišljenja i hrvatskoga jala, a moje je pravo da mu poručim kako ja iz toga intervjua ni danadanas nisam 25 godina ne bi pronijenio niti jedno slovo, jer je to bio vizionarski i upozoravajući intervju, ne samo za Hrvatsku, već i za Europu i svijet.

Borću na znanje, ispravak intervjua poslao sam odmah nakon njegove objave i to glede opreme razgovora koja je bila čista podmetaljka, a i radi nekoliko novinarskih insinuacija na moj račun, o čemu dokaze čuvam i danas u stranačkoj arhivi.

DOBROSLAV PARAGA, Zagreb

ANALIZA

Sedamdeset godina njemačkoga tjednika „Der Spiegel"

HRVATI SE ČESTO NISU MOGLI PREPOZNATI U NJEMAČKOME „OGLEDALU"

Ovaj tjednik uglavnom prepisuje najprirodniji jugokomunistički propagandu protiv Hrvatske i Hrvata te Hrvatsku neizravno ili izravno kleveće kao fašiste

Piše: GOJKO BORIĆ

U trećoj mučkoj ilustriranoj priznanice Njemačke banderski tjednik *Der Spiegel* (Ogledalo) izlazi se svojom poodmaklom i prepoznatljivošću, a 4. siječnja ove godine slavio je svoja 70. obljetnica postojanja. Spiegel nije običan novo-nastajuće, dakle neutralni časopis i objektivni komentator njemačkih, europskih i svjetskih politika, nego je izrazito ljevičarsko-liberalno poistovećen s marksizmom na samu da nefleksibilnošću ne ne prekoračuje ono, i u najoštrijoj mjeri ovoga ideologije. Ono sustjecajnije nastoji u prvotnim prepoznatljivim brojevima ostaviti dojam „ozbiljnog" tjednika, ali glavni cilj njegovoga *Spiegela* uglavnom je ostao isti od početka do danas, a to je da u svojoj ulozi kontinuiranoga u nizbandnom *Fortsetzung* dok su mu za pažnju iskoristi banderski *Heinz Dietz* dok „Ogledalo" ostaje ono isto pa svi jak bilo, barem za njemačke prilike, jeriček na prvoj crti njemačkoga Jamatlama koji je sebe istaknuti njemačkih političara koji su ga prevodili u „prijatelje" i „sluganje" u ostvaruju svoje ideologije. Ono sustjecajnije nastoji u prvotnim prepoznatljivim brojevima ostaviti dojam „ozbiljnog" tjednika, ali glavni cilj njegovoga *Spiegela* uglavnom je ostao isti od početka do danas, a to je da u svojoj ulozi kontinuiranoga u nizbandnom *Fortsetzung* dok su mu za pažnju iskoristi banderski *Heinz Dietz* dok „Ogledalo" ostaje ono isto pa svi jak bilo, barem za njemačke prilike, jeriček na prvoj crti njemačkoga Jamatlama koji je sebe istaknuti njemačkih političara koji su ga prevodili u „prijatelje" i „sluganje" u ostvaruju svoje ideologije.

Zahvaljujući pisanje *Spiegela*, otkinuo se tu brijeg politike i gospodarske ako protraćenike i uglavnom demokratske Njemačke, ministri te nestali dati ostavku, vlade su bile prisiljene mijenjati zakone i donositi nove, a ovaj tjednik nema nikakvoga pravomoćnoga ili pravnoga utjecaja. *Spiegel* je dotao pod udar prozvanoga kad je u jednome članku objavio da njemačka vojska Bundeswehr može samo uzaludno, upozorava da nije kao nekoć obilježi obilježa od svojstvo nesvrsishodnosti, ito je kancelar Helmut Schmidt prozvao „Bundeswehr nutzlos". Zahvaljujući *Spiegelu* ustali su gotovo svi ostali mediji i ustali su protiv Schmidta, ustrati i ono kaj se s njegove strane nije dogodilo, da su glavni ustali. Rudolf Augstein i jedi nikoliko urednika bili pušteni na slobodu nakon 103 dana boravka u istražnome zatvoru, dok je jedan od uskrivaca za ovaj napad na slobodu medija, tadašnji ministar obrane Franz Josef Strauss dočistanili, uvijek jali, kojih je lagao parlamentu da i time nema ništa s tim, a nakon dati ostavku. Kažem ne samo u prilici promijenio u kontrast hamburškoga pučke, vidi se i u čijoznu da je tim njemačkoj *Spiegelu* svaćani gosar odstala ministrica obrane i kancelar Kohlom dodatno kraćale uspje Ursula von der Leyen. Prema najrizičnijoj procjeni, mediji, ustali, ovim napornim *Spiegelu* da bude ito vjerodostojniji, tjedniki ved godinama gubi povjerenje čitatelja, a u ovaline medijima opada broj njegovih sponzoriranja, ne ustaci tome, *Spiegel* ostaje glasnik njemačkih tiskovina koji glavinjaju u najvećoj mjeri u svoje prostorija.

Spiegel je zapravo veliko mediјsko poduzeće s mnoštvom dioniceima, osnivljenja 1948. dyšanskim s pravom vlasničkoga glasa, čemi je jedan pseudonimnoga osnivačkoga Augsteina napočetka s poliovcim vrijednosti od 1 000 njemačkih maraka, a danas je to 1 482 zaslige. To neviđeno *Spiegelu* nije ni dokumentacijskim odjelu, čiu bal un jaki kao nekoć, tjedniki se prozajmio kotati vile od 13 milijuna čitatelja, godine 2015. tjednik je

'Hrvatski' geografi i dalje provode teror nad nama Primorcima iz Hrvatskoga primorja

Postoji odlična knjiga Duška Večerine 'Povijest talijanskoga iredentizma' u kojoj autor piše i o lukavijoj taktici iredente u potalijančivanju hrvatskoga priobalja pa piše o korištenju u tu svrhu grotesknih i priglupih 'velikohrvatina'.Boljega primjera ne može biti od terora i nasilja koji provode 'hrvatski' geografi nad nama Primorcima iz Hrvatskoga primorja zadnjih dvadesetak godina. 'Proširili' su ga od Savudrijske Vale do Boke kotorske, ali tako da su ga potpuno zabranili i nasilno nametnuli romanski Kvarner. Smije li zemlja Kineza ne biti Kina, smije li zemlja Zagoraca ne biti Hrvatsko zagorje i smije li zemlja Primoraca ne biti Hrvatsko primorje? U jednom Senju ili Crikvenici ništa ne smije biti Hrvatsko primorje, kako ga baš svi ljudi odvajkada nazivaju. Turisti ne smiju doći u Hrvatsko primorje, nego 'smeju samo, bre, na Kvarner ', a orkanska bura ne smije puhati u Hrvatskome primorju, već 'duva, bre, podno Velebita', a kako nikada nitko nije od Senjana i Karlobažana svoj kraj nazivao, već isključivo Hrvatsko primorje i Podgorje. Mi Senjani i Karlobažani nemamo ništa protiv da 'hrvatski' geografi 'prošire' Hrvatsko primorje do Savudrijske Vale i Boke kotorske, ali to znači da smo mi i dalje Hrvatsko primorje, a oni moraju terorizirati Istrane i Dalmatince da nisu to, nego da su Primorci. Nama Senjanima i Karlobažanima ama baš ništa ne znači i ne predstavlja idiotski romanski 'na kvarner, bre',a kako smo svakodnevno vrijeđani i smatramo to odvratnim potaljančivanjem sklad s njigom sm. Duška Večerine.

Kvarner je Hrvatima morski zaljev između Cresa, Lošinja i Istre i ništa više, a ovo treba jasno reći svima, od 'hrvatskih' geografa, meteorologa lokalnih do 'neukih konobara' iz 'Turističke zajednice Kvarnera' i iz Opatije, koja se službeno naziva Turistička zajednica Primorsko goranske županije.

IVE DOŠEN

Ustaše su se borile za Hrvatsku i hrvatski narod, a zločinci partizani za tamnicu hrvatskoga naroda - Jugoslaviju

Sretan sam što u Lijepoj Našoj postoje prave hrvatske novine kao što su Vaše. Hvala vam na tome i nastavite dalje s Božjim blagoslovom.

KRATKE VIJESTI

Vršitelj dužnosti JUSP Jasenovac Ivo Pejaković odbio odgovoriti na pitanja *Hrvatskoga tjednika* pod izgovorom da veličamo NDH, a zapravo bježi od istine

Uputili smo žalbu Povjerenici za informiranje RH Anamarija Musi s obžrom da Hrvatski tjednik nije ilegalno glasilo, a ravnateljj javnih ustanova moraju po Ustavu i zakonu odgovoriti na pitanje i nije važno što misle o kojemu mediju

Vršitelju dužnosti ravnatelja javne ustanove Spomen-područje Jasenovac Ivi Pejakoviću prošlogo tjedna uputili smo 25-ak pitanja u želji da raziđemo raščišćenje protuzakonitosti oko pogona Jasenovac. Vršitelj dužnosti Pejaković nije želio dati intervju je izjavio da Hrvatski tjednik, kako je rekao, nije NDH i ustaški pokret, S obzirom da Hrvatski tjednik nije nikakvo ilegalno glasilo te da ideološka i zakonska zaraćenja nezlaganja s uredivačkim politikom nekoga glasila ni u kom slučaju ne smiju biti razlog ravnatelju javne javne ustanove da odgovori na pitanja, uputili smo Žalbu Povjerenici za informiranje Anamarij Musi. Cekamo njezin odgovor.

Ostatljima i mnogi pod nadzorom pitanja koja su sastavili glavni urednik Ivica Marijačić i suradnik Hrvatskoga tjednika Nikola Banić.

Neka od postavljenih pitanja:

Pomaonu sam pri tu se na ovoj dobrotiji glasnoj ovaj i ovaj pitanja pod dobrotnim ili gorkim i u pretpaqjuju ispunovaj i nikoliko gdina po ovoloka Dinyoga o jenkog mi? Iste li operoni s ime dokumentacijom i ovaloim. Ili nove operoni o Jasenovac?

Ovo je Hrvatski Blanka Matković i Stipe Pilić kazu da se di gydim sindrobu ginski mesnoljiši kvaliđć, ali odgovorna ništa dobiš. Zašto? Hocemy li mi Vi odgovorit?

Spomenuoh da ovje pretpitanje objavili sa u mnoštvu nyke i dokumenata koje su pretnjili u sandoma ubiloa u predjanjetima Ingvera Sjaverssa, ubiljeđenog u Bosnjoga, nepoznajuć da ovje pitanje ovjenaloga ubiloima. B. Tha iz 1947. da se zatvori ovje pitanje ovje ubiloima.

1. zvanim dokumentoima Ivica Ivpera Jasenovac, nikoloj Jakov Sindbar je nazyvano o partizanskim strijelcima iz Jasenovca nakon Dinyoga i njegova ime. Ito je jel jedan dokaz postojanja logora za vrijeme komunizma? Ili ti po tuma dokaz postojanja logora kojem nakon 2. ne. nisu?

2. Ovje pitanje ovje pitanje ovje ne pozvan ni ovaj i ovaj jitrica kojih je na vrijeme prepisa vile od 83.000? Kolikoje je zakopojem ubvdimo jitra?

Zašto su odbiva ovi od 28 tisuća prepiliranu djecu u Jasenovcu da ovje pretpitanja iztraži ubljeđenja Nakiđa, na jesu ovje ni jedan zmorstvo prezaplašio ovje ubiloima?

Ili ti su vas vabili iz ovje jugoslovenska kotorna prepitanja ili ubiloima gnjaloo?

Hlaim ki se da ki bilo nekoljiko ofcenisti mednarodna zmorstva kotorniju koja bi zavolja mnoštvo ovje pitanja ovje ne ovje ubiloima u nosi i Jasenovam. Ti predlaži da i I. Zuel?

Kolika dotiv se nah prenijeno i upreciljeno pravo?

Zašto je prepisa za mnogo svoha i dosa pomoćnica ovoga i prepisaju jedinim ovim pedajima, ukljućujući i mapomoć?

Ovje pitanje ovje ne ovje ubiloima? 2007 ovoha za kriv ovje pretnjo ovoho ime, ISZO ga koje ovje pretnjo ovoho pnjeno ipreciljuk ovje do dvje grupa je 8452 ovje stoma za ovje ovoha ovoa pretnjo ovje ovoho ime ovje ovoho pnjeno?

Zašto je na 155 ovoho navedeno samo ime i prezime bez navođenja imena oca ili majke i godine rođenja?

Zašto su na popisu nakon i 6 tisuća pretnjo ovje ovoho ovje ovoho ovoho ovoho

stranaka (koje su toliko posvađane da su zaboravile što im je u programu), te još neki drugi, tada su već stvoreni preduvjeti da intervenira 'američka konjica', kod nas ona nije na konjima, nego je to tzv. Jugoslavenska armija, ali ne na konjima, nego na tenkovima. Živim u nadi da će hrvatski jal biti manji od onoga u prošlosti.

Vinko Rafajac, Osijek

Bezuvjetno revizijsko mišljenje i prag beznačajnosti od 2%

U Hrvatskoj vrijedi pravilo: kradi, ali samo pazi koliko

Državna je revizija prekinula davanje bezuvjetnih revizorskih mišljenja uredima Vlada RH (što znači revizorsko mišljenje da je u 'poslovanju' sve u najboljem redu), te je tijekom revizije rada ureda Vlade koju je vodio čovjek od povjerenja Milanovića, stanoviti Saucha, pronašla nepravilnosti koje je prijavila Dorhu. Dorh je zatražio od Sabora da se Sauchi ukine imunitet da bi ga mogli uhititi i provesti istragu nad njim, Sabor je Sauchi ukinuo imunitet, te je Saucha uhićen, i 'institucije pravne države' vjerojatno će odraditi svoj posao. Građani bi time trebali biti zadovoljni i 'skupom podrške' ispred Dorha izraziti svoje zadovoljstvo time da Dorh ipak nešto radi. No možemo li zaista biti zadovoljni time što će Saucha biti 'gost u remetinečkome hotelu' o trošku koju plaćaju svi građani, bilo ovako, bilo onako? Smatram da ne možemo zato što je ovaj slučaj, stjecajem okolnosti, otvorio neka pitanja koja se do sada u javnosti nisu postavljali. Naime, glavni je državni revizor Ivan Klešić, u razgovoru s novinarkom Večernjega lista zadovoljan 'poslom' obavljenim u slučaju Saucha, nehotice otkrio neke veoma znakovite 'navade' u radu Državne revizije.

Otkrio je kako postoje 'bezuvjetna revizijska mišljenja', što se u dijelu javnosti vjerojatno nije znalo, a što znači da tijekom revizije nisu pronašli nikakve spomena vrijedne nepravilnosti u radu subjekta gdje se vrši revizija. Pa kako je Vlada RH tijekom 2010., 2011. i 2012. dobila bezuvjetna revizorska mišljenja, revizija nije ni rađena za 2013. i 2014. Što to znači? Da onaj tko je upoznat s time da se sljedeće dvije godine ne će vršiti revizija, može mirno raditi 'šporkarije' i imati vremena prikriti tragove, ako je dovoljno pametan.

Kao drugo, gospodin Klešić, opet nehotice, otkrio je još jednu javnosti vjerojatno nepoznatu činjenicu. Doslovno ga citiram: 'Ono što želim posebno naglasiti je da se bezuvjetno mišljenje izražava kada nisu utvrđene nepravilnosti u financijskim izvješćima i poslovanju i kada su utvrđene nepravilnosti koje ne utječu na izražavanje mišljenja, odnosno po vrijednosti su ispod praga značajnosti, koji se kreće do 2 posto ukupnih rashoda ili prihoda ili vrijednosti imovine'. Osobno sam se često čudio zašto se po poduzećima u knjigovodstvima trude da u godišnjim izvješćima o poslovanju 'lijeva i desna strana' budu u lipu podudarne, pa satima traže gdje je pogreška ako nije tako, pa me zapanjilo da na razini državne revizije postoji prag značajnosti, točnije rečeno prag beznačajnosti od 2 posto. Po riječima gospodina Klešića, Vladi RH je i za godinu 2015., izdano bezuvjetno mišljenje, iako su utvrđene nepravilnosti, budući da su ukupni rashodi u toj godini iznosili 280 milijuna kuna. Vjerojatno su utvrđene nepravilnosti iznosile manje od 2 posto, odnosno od 5,6 milijuna kuna. Iz toga proizlazi druga pouka za 'pametnoga' i 'stručnoga' djelatnika u uredu Vlade: *Zamračuj državni novac, ali nemoj prijeći prag od 2 posto beznačajnosti jer za to te vjerojatno ne će ozbiljno goniti nitko.* Istine radi, valja reći da je gospodin Klešić rekao kako se izvješća državne revizije dostavljaju Saboru i Dorhu pa on nije mogao komentirati zašto Dorh ne poduzima ništa, ako u izvješćima ima naznačenih nepravilnosti. Možda i Dorh ima svoj prag beznačajnosti krivičnih djela pa smatra da ne treba ništa poduzimati za nedjela ispod toga praga? Tko zna? Kako je slučaj Saucha samo jedan jedini slučaj, po riječima gospodina Klešića, koji je tijekom 22 godine otkriven od strane Državne revizije u svezi sa sumnjivim putnim nalozima, možemo samo pretpostavljati koliki je državni novac 'prošao ispod radara' Državne revizije i Dorha, budući da se slučaj Saucha odnosi samo na Ured Vlade RH, a državna revizija vjerojatno na isti način vrši revizije kod svih subjekata koji su korisnici državnoga proračuna.

Ako se u slučaju Saucha radi o navodnome iznosu od 500 000 kuna, 'glava boli' od milijuna kuna koje su na sličan način 'prošle ispod radara' institucija pravne države. Nije Milanović uzalud rekao - tjerajte zeca, pa ćete istjerati King Konga! Čovjek je znao što govori, mada danas tvrdi da o tomu što i kako je radio Saucha, nije imao pojma. Za Dorh se već godinama sumnja da radi selektivno i loše, za sudstvo znamo da je loše, za našu 'državu' svi govore da je skupa, ali slučaj Saucha možda će odškrinuti vrata k jednome značajnom dijelu 'skladišta tajni' i otkriti zašto nam je 'država' skupa. Ako se ovako 'poslovalo' u uredu Vlade RH, kako li se samo poslovalo u Kalmetinu ministarstvu, gdje je i Kalmete još i danas pod sumnjom u činjenje nepodopština, u Čačićevu ministarstvu, u Morhu i ostalim ministarstvima i javnim i državnim tvrtkama, nad kojima također postoji nadzorna nadležnost državne revizije. Pada mi na pamet misao da ovu Hrvatsku i njezine građane samo Bog čuva jer ovima koji su bili na vlasti, koji jesu na vlasti i koji će biti na vlasti, nije ni do Hrvatske, ni do njezinih građana, jedino im je stalo do sebe, čuvajući se da ostanu ispod praga beznačajnosti glede 'jamljenja' držanoga/narodnog novca. A ako kojega i uhvate s prstima u 'pekmezu', nije problem, sustav će mu pomoći da izvuče 'živu glavu'.

LASLO TORMA

Irinej, patrijarh mržnje (2)

Mantije u Srpskoj pravoslavnoj crkvi bile su i ostale prepune mržnje

U *Hrvatskome tjedniku* 19. siječnja 2017 godine, na stranicama 28.-31., objavljen je još jedan izvrstan prilog vašega uvaženog suradnika, gospodina Marka Curaća: 'Irinej, patrijarh mržnje'. Poznato je kako je patrijarh Irinej samo nastavio neljudsku, protuljudsku, nekršćansku i protukršćansku rabotu svoje subraće u *velikosveštenstvu*.

Već u travnju 1991. godine vladika Nikanor je najavio rat: '*Tamo gde se proleva srpska krv i gde padnu srpske kosti, to mora biti srpska zemlja. Ko drukcije misli na strani je neprijatelja*.' I ostali 'jastrebovi' unutar pravoslavne Crkve, predvođeni

AKTUALNO

U rijetko kojemu intervjuu izgovoreno je toliko optužaba protkanih neistinama ili poluistinama, kao u onome srpskog patrijarha Irineja, koji je objavljen na portalu Jutarnjeg lista, 7. siječnja 2017.

Irinej

patrijarh mržnje

posvećuje genocidnu tvorevinu Republiku Srpsku i kleveće Hrvatsku i Katoličku Crkvu

Piše: MARKO CURAĆ

Hrvatski su se građani s prigodi svogodišnjega pravoslavnog Badnja susreli s prizorima i opsjednutim nikama, a jedne strane zastarjela srpskoga premijera, a s drugu srpskoga patrijarha Irineja, koje su iznesli na tajnovitu srpskoga premijera Vladimira Božovića na domjenku SNVa, 5. siječnja, u Zagrebu, da će matična drtava Srbija braniti Srbe u Hrvatskoj, kad god bude zgoršani, svim raspoloživim snadstvima, uključuju relativno brzo, dosle na optužbe patrijarha srpskoga Irineja upućene na adresu crkvenih i drtavnih vlasti, iznesene u intervjuu jedinome zagrebačkome dnevnom listu, ostale, iako nimalo blade, uglavnom bez odjeknom.

U rijetko kojemu intervjuu izgovoreno je toliko optužaba protkanih neistinama ili poluistinama, kao u onome srpskoga patrijarha Irineja, objavljenoma na portalu *Jutarnjeg lista*, 7. siječnja 2017. Premda je naravan prvim vašim intervjuom za hrvatske medije, te odgovora nije navedeno po čemu je to veliki intervju. Ako je po dužini teksta, onda se takva kvalifikacija može prihvatiti, ova drugo ne odgovara pidjelom "veliki" jer jednostavno ne dopiruju unutrašnjim odnosa Srpska pravoslavne i Katoličke crkve, vić otvara nove neprotazume i podižu "temperature" u međunacionalnim i konfesionalnim odnosima, ito, unutarnno, nije bilo cvrba. Zagrebu, rijeć je o bogotrpnjemu naspada i optužbama uznemirenna prema Katoličkoj Crkvi, ali i hrvatskim drtavnim vlastima, jer kako drukčije objasniti riječi srpskoga patrijarha da se nada kako će unkovi i u Hrvatskoj biti kao u Srbiji gdje "nema gradana prvoga i drugoga reda" te da srpski pravoslavni episkopi "vile dete" doi autorituta rimokoga episkopa nagoli pojedini hrvatski katolički biskupi. Objašnjavajući gledište: ito znati gradani "prvog i drugog reda", patrijarh je naveio: "da ćo biti rijeleni problami izbjeglih i progranuth, da ne ćo biti raćujnih čirilićnih pisća, da ćo prestati prijetnje, iskaćivanja i onkrimijanja pravoslavnih hramova pogađanih natpisima i uranenim slovom 'U' na sidovima hramova".

Nakon Oluje srpsko stanovništvo iz krajina koji su bili pod okupacijom JNA i srpskih paravojnih postrojbi povrnulo je na odlasak iz Hrvatske matematičko vodstvo na čelu s Milom Martićem, Ruškim osuđenikom za ratne zločine. To je bar gospodin jasno. Ruđinjeju čiđnjih natpisa dogodilo se zbog naslja fašistiva vlasti, nepotpunog iumćenja i kiasnoga zakona te nezadovoljstva prijeza pučanstva, i to samo u Vukovaru, gnda koji je doživio urbicid i genocid od opake srdačnosti koja je zbuđuđa vrlina u znaku čirilićnih čiraćnja, pa ali nakon okupacija i nisma ulica promijenili na ćirilici, mada ajna ulica objesnja Stjepana Radića, imenom njegova otkrića Pavlie Radića. Gdje tuga ima? Tako nešto nisa radili ni nacisti, ni fašisti ni komunisti! U vrim drugim hrvatskim mnogijma dvojnicćim natpisi, gdje su izpanjeni zakonski uvjeti i gdje hrvatstaški sćiraj srpskih okupatora nisa imali podjednak kao u Vukovaru, nisa izazvali takav prijepor. Protiđ-ćirje dvojničćim natpisima potencirala je na svoj način i izjava srpskoga predsjednika Nikolića koji je Vukovar nazvao srpskim gradom. Odkvmćia srpskih kranova razmin nepotpunjenim natpisima, podsvđćirje je mogućl bogoslužnoznamnje i uznirjuje ugrožene katoličkih sakralnih objekta koje su ranavno prosvađli Srbi u agresiji na Hrvatsku, ali ne i prihvatljivo hrvatskim građanima koji bi željeli da hrvatsko nadarstvo konačno ććeraje i protupanno kami peććiććje tih nadja. Injavom da srpski pravoslavni episkopi viđe đrže do papa negoli pojedini hrvatski katolički biskupi, patrijarh srpski nije se nabacio samo na hrvatsko biskupe, nć je u iskrćajuććma rekla "ubo" i rimskoga biskupa. No papa Franjo valjda najbolje zna kolko su ma katolički biskupi vjerni i zato ma nisa poslali arbitri, prozbno oni koji su ne ćiba i mada biskupima ubiacivali jedino klipovi prđejta.

Tko je od srpskih episkopa u ratu propovijedao kao kardinal Kuharić?

Nije to jedina optužba koja je iznesao patrijarh na račun katoličkih biskupa u Republici Hrvatskoj. Posebno je istaknuta ona: "*Nisam, naćđđđ, protnjatio da je u predđđđđ đđđđđđđ đđđđđ đđđđđ đ